

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 82.

Ottende Session.

27de Møde.

Onsdagen den 14de Januar.

(Fortf.)

Sfcherning (fortsat): Det er blevet bragt paa Bane her, at der ikke var givet de fornødne Oplysninger, hvorved Thingets Medlemmer betimeligt kunde sætte sig ind i Finantsloven, og denne Bebreidelse er maaskee ikke saa ganske ugrundet; jeg vil ikke hermed sige, at denne Bebreidelse er meest grundet, man kunde maaskee sige, at den er mindst grundet mod den høitærede Cultusminister, saaledes som de trykte Anmærkninger ere lagte frem iaar; men i det Hele taget ere de trykte Meddelelser, som gives til Finantsloven, efterhaanden gaaede over til en mindre tilfredsstillende Form; jeg skal imidlertid paa den anden Side indrømme, at det ikke er deri, det alene ligger, at Thingets Medlemmer savne de Oplysninger, som behøves, for at dømme om Forholdene i Finantsloven; men det ligger ogsaa deri, at den hele traditionelle Deel, om jeg saa maa udtrykke mig, af Finantsbehandlingen, den, som er tilstede hos Rigsdagen selv, efterhaanden ikke mere kan holdes fast. Den kan ikke holdes fast i Nogens Hufommelse, det er næsten uoverkommeligt at gaae alt dertil hørende Materiale igjennem, og der er endnu ikke taget nogen Forholdsregel for at tilvelebringe en lettet Oversigt over de mangfoldige og værdifulde Oplysninger, som fra Ministeriet ere komne til Rigsdagen, og som findes i Rigsdagens eget Depositum. Det er et Savn, som er

tilstede; paa hvad Maade det kan afhjælpes, kan jeg ikke her sige, men det er et aabenbart Savn, som maa afhjælpes. Vi maae komme til paa en let Maade at kunne overse, hvilke Oplysninger der tidligere have været givne, idet Ministeriet nemlig, naar det meddeler Finantsloven til Rigsdagen, med god Grund kan forudsætte, at det, man har vidst for 2, 3 Aar siden, og som bliver ved at være det samme, veed man endnu, især naar man er i Besiddelse af de skrevne Meddelelser derom.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det gjør mig ondt at skulle tage Ordet saa ofte, men det er dog nødvendigt for mig at gjøre nogle Bemærkninger, med Hensyn til, hvad der er blevet yttret af den ærede sidste Taler; jeg skal fatte mig saa kort, som det er mig muligt. Naar den ærede Rigsdagsmand har maattet beklage, at Ministeriet er fremkommet med Finantsloven, uden at den var tilstrækkelig forberedt, saa synes han dog at ville indrømme, at der idetmindste fra Cultusministeriets Side ikke var viist nogen sær Forsømmelse i den Henseende. Jeg troer ogsaa, at den Omstændighed, at de Grundringer, der fra Udvalgets Side ere fremsatte til dette Budget, ikke ere af større Omfang, end de ere, er et Beviis for, at der ikke fra Ministeriet har været nogen Mangel paa Omsæt om at lade Budgettet være saa forberedt for Finantsudvalget og Rigsdagen som muligt. Med Hensyn til den specielle Sag, der har været den væsentligste Gjenstand for Forhandlingerne, da troer jeg endnu bestandig, at man ved at gjennemlæse, hvad der fra Ministeriet trykt er blevet omdeelt til Medlemmerne i Thinget for 8 Dage siden, vil finde, at det fra Ministe-